Lieta Nr.C31459913

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā, 2014.gada 23.jūlijā

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa

tiesnesis E.Ernstsons

rakstveida procesā Rīgā, Baložu ielā 14, izskatīja civillietu SIA /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 28.oktobrī SIA /Nosaukums A/ (turpmāk tekstā arī - Prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk tekstā arī - Atbildētājs), kurā Prasītāja lūdz piedzīt no Atbildētāja visu prasības summu Ls 405,25, kas sastāv no kredīta pamatsummas parāda Ls 100, procentiem par kredīta lietošanu Ls 100, līgumsoda Ls 200 un zaudējumiem Ls 5,25, kā arī lūdz piedzīt tiesāšanās izdevumus un noteikt Prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma pilnai izpildei saņemt likumiskos 6% (sešus procentus) gadā no neatmaksātās kredīta summas Ls 100, sākot ar sprieduma spēkā stāšanās brīdi.

Prasībā norādīti tālāk minētie apstākļi un argumenti.

Atbildētājs 2011.gada 13.jūlijā Prasītājas mājas lapā /Nosaukums/ aizpildījis reģistrācijas formu, tādējādi apliecinot, ka piekrīt Kredītlīguma noteikumiem (Kredīta līguma kopējie noteikumi, kuru AKST kods ir /Nosaukums/ -turpmāk tekstā - noteikumi), apstiprinājis reģistrāciju un no sava norēķinu konta uz Prasītājas norēķinu kontu AS /Nosaukums B/ veicis reģistrācijas maksājumu Ls 0,01 apmērā.

2011.gada 21.jūlijā Prasītāja uz Atbildētāja norādīto bankas kontu pārskaitīja pirmo pieprasīto kredītu Ls 40 apmērā, kuru atbildētājs atgriezis Prasītājai saskaņā kredītlīguma noteikumiem.

Lai patērētājam katru reizi nebūtu jāveic reģistrācija Prasītājas mājas lapā, uz šī paša kredītlīguma noteikumiem 2011.gada 6.septembrī Atbildētājs pieprasījis kredītu Ls 100 apmērā.

Atbildētājs izvēlējies kredīta nosacījumus, tos apstiprinājis un saņēmis no Prasītājas Kredītu nosacījumus apstiprinošu īsziņu. Prasītājs 2011.gada 6.septembrī pārskaitījis pieprasīto kredītu Ls 100 apmērā uz Atbildētāja norādīto bankas norēķinu kontu, nosakot atmaksas termiņu līdz 2011.gada 5.oktobrim un procentus par Kredīta lietošanu par 28 dienām - Ls 24. Atbildētājs kredīta summu un atmaksas termiņu izvēlējās Prasītājas mājas lapas sadaļā „Pieteikumi". Līdz noteiktajam termiņam - 2011.gada 5.oktobrim, Atbildētājs doto aizdevumu nav atgriezis, kā arī nav veicis kredīta procentu summas maksu.

Prasītāja nosūtījusi Atbildētājam vairākus atgādinājumus, paziņojumus, brīdinājumus uz Atbildētāja norādīto elektroniskā pasta adresi. Atbildētājs nav paziņojis kreditoram par adrešu maiņu (ja tāda ir notikusi), nav reaģējis uz Prasītājas nosūtītajiem brīdinājumiem un joprojām nav uzskatījis par vajadzīgu doto aizdevumu atmaksāt norādītajā termiņā, kā arī nav centies vienoties ar Prasītāju par citiem atmaksas termiņiem.

Ņemot vērā, ka Atbildētājs nav veicis kredīta atmaksu saskaņā ar kredītlīgumu, Prasītāja saskaņā ar noteikumu 6.1. punktu uzsākusi aprēķināt līgumsodu 2 % apmērā no laikā neapmaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu.

Prasība celta pamatojoties uz Civillikuma 1425., 1587., 1588., 1716., 1720., 1753., 1756., 1764., 1779., 1843., 1934., 1943., 1946.pantu un Civilprocesa likuma 26.panta pirmo daļu, 34.panta pirmās daļas b) punktu, $250.^{19}$ un $250.^{20}$pantu.

Civilprocesa likuma 250^{25}.panta pirmā daļa noteic, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Prasītāja prasības pieteikumā norādījusi, ka lietas iztiesāšana tiesas sēde nav nepieciešama.

Atbildētājam, atbilstoši Civilprocesa likuma 250^{21}.panta pirmās daļas prasībām uz prasības pieteikumā norādīto adresi, kas ir arī Atbildētāja deklarētā dzīvesvietas adrese, nosūtīts prasības pieteikuma noraksts un paskaidrojuma veidlapa. Atbilstoši Civilprocesa likuma $250.^{22}$panta prasībām atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības. Tiesa atzīst, ka Atbildētājam par procesu paziņots pienācīgi, nodrošināta dokumentu nosūtīšana un tiesību izskaidrošana. Līdz sprieduma taisīšanai lietā Atbildētājs paskaidrojumus par iesniegto prasības pieteikumu tiesai nav iesniedzis, kā arī nav lūdzis lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma $250.^{21}$ panta otrā daļa noteic, ka paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā (..).

Tā kā puses nav izteikušas lūgumu lietu iztiesāt tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt sēdē, lieta atbilstoši Civilprocesa likuma $250.^{25}$ panta pirmajai daļai izskatāma rakstveida procesā, paziņojot pusēm datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ņemot vērā minēto un ievērojot, ka pusēm 2014.gada 10.maijā ir nosūtīts paziņojums par to, ka lieta tiks izskatīta rakstveida procesā un nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā 2014.gada 23.jūlijā, tiesa atzīst par iespējamu lietu izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka prasība ir daļēji pamatota un daļēji apmierināma tālāk minēto apsvērumu dēļ.

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Savukārt Civillikuma 1511.pants noteic, ka līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.).

Saskaņā ar Civillikuma 1537.pantu, ja līgumu slēdz starp klātneesošiem, tad tas uzskatāms par noslēgtu no tā brīža, kad priekšlikuma piedāvātāju ir sasniegusi saņēmēja beznosacījuma piekrišana.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa noteic, ka distances līgums ir vienošanās starp patērētāju un pārdevēju vai pakalpojuma sniedzēju, pamatojoties uz pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja piedāvājumu ar adresēta vai neadresēta iespieddarba, tipveida vēstules, kataloga, presē publicētas reklāmas, kurai pievienots pasūtījuma kupons, telefona, faksimila, Interneta, elektroniskā pasta, televīzijas, radio un citu informācijas nosūtīšanas vai pārraidīšanas līdzekļu starpniecību.

Lietā noskaidrots, ka 2011.gada 13.jūlijā starp Prasītāju un Atbildētāju noslēgts Kredīta līgums. Lietas materiāliem pievienoti 2011.gada 13.jūlija Kredīta līguma Vispārīgie noteikumi AKST kods /Nosaukums/ (turpmāk – Vispārīgie noteikumi) un speciālie noteikumi *(lietas 11.-13.lapa)*. Puses vienojušās par speciālajiem noteikumiem: par kredīta summu Ls 100, par kredīta procentu summu Ls 24, par kredīta termiņu – 28 diena, tā atmaksāšanas datumu – 2011.gada 5.oktobri, atmaksājamo summu Ls 124.

Kā redzams no lietas materiāliem pievienotā AS /Nosaukums B/ 2011.gada 13.jūlija maksājuma uzdevuma Nr.118, Atbildētājs minētajiem noteikumiem ir piekritis, pārskaitot Ls 0,01 uz Prasītājas kontu, kā maksājuma mērķi norādot: „Apstiprinu reģistrāciju un kopējos līguma noteikumus AKST kods ir/Nosaukums/*(lietas 20.lapa)*.

Lietā nav strīda par to, ka Prasītāja pārskaitījusi Atbildētājam kredīta summu Ls 100, ko apliecina AS /Nosaukums B/ 2011.gada6.septembra maksājuma uzdevums Nr.3246 *(lietas 18.lapa)*.

No iesniegtā prasības summas aprēķina redzams, ka pamatsummas parāds par izsniegto kredītu sastāda Ls 100 *(lietas 22.lapa)*.

Civillikuma 1828.pants noteic, ja, izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda sava saistība agrāk, nekā pēc noliktā termiņa notecējuma.

Saskaņā ar Vispārīgo noteikumu 1.17.punktu kredīta termiņš ir termiņš, līdz kuram kredīta ņēmējam ir pienākums samaksāt kreditoram atmaksājamo summu.

Civillikuma 1587. pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus. Savukārt Civillikuma 1943. pants noteic, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Vispārīgo noteikumu 1.2. un 5.1.punkts noteic, ka atmaksājamā summa ir kredīts, kredīta procenti, kredīta piešķiršanas komisija, maksājums, kuru kredīta ņēmējam ir pienākums samaksāt kreditoram līdz kredīta termiņa beigām un kredīta atmaksas dienā, vai līdz tai kredīta ņēmējam ir pienākums samaksāt atmaksājamo summu visu vai saskaņā ar kredīta nosacījumiem.

Tādējādi Atbildētāja pienākums bija veikt kredīta atmaksu saskaņā ar Vispārīgiem noteikumiem un Speciāliem noteikumiem, bet Prasītājai, saskaņā ar Civillikuma 1590.panta nosacījumiem, ir prasības tiesība par saistību izpildīšanu.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt, Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Ar lietā iesniegtajiem Vispārīgiem un speciāliem noteikumiem un maksājuma uzdevumu par kredīta izsniegšanu, Prasītāja pierādījusi Atbildētājas parādsaistību esamību, bet ar prasības summas aprēķinu Prasītāja pierādījusi parāda apmēru.

Tā kā Atbildētājs līguma spēkā esamību, piedzenamās summas apmēru un aprēķinu nav apstrīdējis, kā arī nav iesniedzis pierādījumus par saistību izpildi, tiesai nav pamata apšaubīt Prasītājas aprēķinu un ir konstatējams, ka Atbildētājs nav pildījis savas saistības – izsniegto kredīta summu Ls 100 Prasītājai līdz 2011.gada 5.oktobrim un arī vēlāk nav samaksājis. Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība par pamatparāda Ls 100 jeb *EUR* 142,29 (saskaņā ar valstī noteikto pāreju uz euro valūtu no 2014.gada 1.janvāra, atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantam, veicot latu konvertāciju uz eiro izmantots Eiropas Savienības Padomes noteiktais maiņas kurss no latiem uz euro (1 euro = 0,702804 lati)) piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civillikuma 1946.panta pirmā daļa noteic, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu Savukārt ar Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Saskaņā ar Vispārīgo noteikumu 2.1.punktu kredīta ņēmēja pienākums ir atmaksāt savlaicīgi saņemtos kredītus un samaksāt maksājumus, kredīta procentus un kredīta piešķiršanas komisiju.

No iesniegtā prasības summas aprēķina redzams, ka Prasītāja ir aprēķinājusi un vēlas piedzīt no Atbildētāja nolīgtos procentus Ls 100 par laika periodu no 2011.gada 6.septembra līdz 2013.gada 22.oktobrim, norādot, ka par minēto periodu Atbildētājs nolīgto procentu samaksu nav veicis. Tie aprēķināti Ls 665,04 kopsummā (no pamatparāda Ls 100 par kredīta izmantošanas 776 dienām, kas sadalītas 27,71 kredīta lietošanas periodos (viens periods – 28 dienas, periodam piemērojām likme – Ls 24).

Vispārīgo noteikumu 1.16.punktā noteic, ka kredīta procenti ir procentu likme, kas izteikta kā fiksēti procenti, par kuru kreditors un kredīta ņēmējs vienojas kredītlīgumā attiecībā uz kredīta termiņu, izmantojot konkrēti fiksētus likmes procentus.

Kā redzams no speciālajiem noteikumiem, puses ir vienojušās par to, ka kredīta procentu summa par aizdevuma lietošanu no 2011.gada 6.septembra līdz 2011.gada 5.oktobrim ir Ls 24, un kopējā summa, kura jāatmaksā kopā ar Ls 100 aizdevumu, ir Ls 124.

Tiesa atzīst, ka ne Vispārīgos noteikumos, ne speciālajos noteikumos puses nav vienojušās par procentu maksāšanu pēc līgumā noteiktas likmes līdz saistību izpildei, bet gan vienošanās par pienākumu maksāt procentus par aizdevuma lietošanu ir panākta tādējādi, ka puses vienojušās, ka par aizdevuma lietošanu noteiktā periodā no 2011.gada 6.septembra līdz 2011.gada 5.oktobrim ir jāsamaksā fiksēta procentu summa, kas naudas izteiksmē atbilst Ls 24. Tādējādi Prasītāja ir nepamatoti aprēķinājusi kredīta lietošanas procentus pēc pušu pielīgtā kredīta atdošanas termiņa beigām.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka prasība par aizdevuma lietošanas procentu piedziņu ir pamatota daļēji, un no Atbildētāja ir piedzenami aizdevuma lietošanas procenti par Prasītājas norādīto procentu nesamaksas periodu – no 2011.gada 6.septembra līdz 2011.gada 5.oktobrim Ls 24 jeb *EUR* 34,15 (saskaņā ar valstī noteikto pāreju uz euro valūtu no 2014.gada 1.janvāra, atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantam, veicot latu konvertāciju uz eiro izmantots Eiropas Savienības Padomes noteiktais maiņas kurss no latiem uz euro (1 euro = 0,702804 lati)) apmērā. Prasība pārējā daļā par nolīgtu aizdevuma lietošanas

procentu piedziņu Ls 76 jeb *EUR*108,14 (saskaņā ar valstī noteikto pāreju uz euro valūtu no 2014.gada 1.janvāra, atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantam, veicot latu konvertāciju uz eiro izmantots Eiropas Savienības Padomes noteiktais maiņas kurss no latiem uz euro (1 euro = 0,702804 lati)) apmērā par periodu pēc 2011.gada 5.oktobra noraidāma.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpilda vai neizpildītu pienācīgi. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas *(redakcijā, kas spēkā 2013.gada 31.decembrim)*.

Civillikuma 1720.pants noteic, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Vispārīgo noteikumu 6.1. punktu puses vienojušās, ka ja kredīta ņēmējs neveic kredīta atmaksu kredīta atmaksas dienā, tas maksā kreditoram līgumsodu 2 % apmērā no laikā nesamaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu.

Kā izriet no iesniegtā prasības summas aprēķina, Prasītāja par izsniegtā kredīta summu Ls 100 aprēķinājusi līgumsodu Ls 1496 par laika periodu no 2011.gada 6.oktobra līdz 2013.gada 22.oktobrim, samazinot to līdz Ls 200, jo aprēķinātais līgumsods ir nesamērīgi liels.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5. pantam tiesa izspriež civillietas saskaņā ar likumiem un citiem normatīvajiem aktiem, Latvijas Republikas saistošiem starptautiskajiem līgumiem un Eiropas Savienības tiesību normām, kā arī ņem vērā judikatūru.

Konkrētajā gadījumā starp pusēm pastāv patērētāju tiesiskās attiecības, kuras regulē Patērētāju tiesību aizsardzības likums, kas ir speciālais likums attiecībā pret Civillikuma normām.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitās daļa noteic, ka tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 1. punkts noteic, ka līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas ir pretrunā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. pantu.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. panta otrās daļas 5. punktu līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām. Savukārt saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punktu līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts ir atzinis, ka no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitās daļas izriet, ka, pat neesot prasībai par kāda līguma noteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, tiesai uzdots šādu noteikumu nepiemērot, ja tas ir netaisnīgs no patērētāju tiesību viedokļa un izšķirot civiltiesisko strīdu, tiesai ir tiesības patstāvīgi izvērtēt līguma noteikumus pušu tiesiskās vienlīdzības, tai skaitā, labticīguma aspektā *(sk.2013. gada 12. marta spriedums lietā Nr. SKC-108/2013)*. Savukārt vērtējot līgumsodu 1% apmērā, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts atzinis, ka līgumsods saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu ir pametums, ko kāds uzņēmies ciest sakarā ar savu

saistību, ja viņš šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Piemērojot šo pantu burtiski līgumā noteiktajam līgumsoda apmēram - viens procents no savlaicīgi nesamaksātās summas par katru nokavēto dienu, jānonāk pie secinājuma, ka parādnieks labprātīgi uzņēmies ciest sekas, kas, ja nokavējums būtu viens gads, matemātiskā izteiksmē gandrīz četras reizes pārsniedz pamatparādu. Vērtējot to pēc ekonomiskās būtības, jākonstatē, ka parādnieks uzņēmies nevis konkrēti izmērāmu „pametumu", bet maksājumu, kas var augt līdz bezgalībai. Senāta ieskatā, likumā nevar būt ietverta šāda līgumsoda būtība, jo, kaut arī Civillikums neaizliedz līgumsoda noteikšanu procentuālā izteiksmē, ir jābūt tā saprātīgām robežām, kuru noteikšana attiecīgos ekstremālos gadījumos kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principu *(sk.2011. gada 12. janvāra spriedumā, lietā Nr.SKC-25/2011).*

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka taisnīguma princips ir ietverts Latvijas Republikas Satversmes 1.pantā un, ka tiesas spriešanas uzdevums ir atrast patiesu un taisnīgu lietas risinājumu – tiesas darba rezultātu, t.i., tiesas spriedumam, bez šaubām, ir jābūt „taisnīgam spriedumam". Tiesiskajās attiecībās ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips *(sk. 2003.gada 4.februāra spriedumu lietā Nr.2002-06-01)*.

Izvērtējot pušu noslēgtā kredīta līguma nosacījumus, tiesa atzīst, ka Atbildētāja tiesības uz līguma punktu par līgumsodu apspriešanu bija ierobežotas, jo līgums noslēgts kā distances līgums. Atbildētājam nebija iespējams ietekmēt šī līguma nosacījuma saturu attiecībā uz līgumsodu. Tiesa atzīst, ka šāds līguma noteikums rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu Atbildētājam, teju 15 reizes samazinot aprēķināto līgumsodu, ļaujot Prasītājai konkrētajā lietā, pastāvot pamatparādam Ls 100 apmērā, pieprasīt no Atbildētāja līgumsodu,kas divkārt pārsniedz pašu pamatparādu.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta astotajā daļā paredzētas sekas, kas iestājas, ja tiek konstatēti netaisnīgi līguma nosacījumi, un proti, ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtajā līgumā ietvertie netaisnīgie noteikumi nav spēkā no līguma noslēgšanas brīža, bet līgums paliek spēkā, ja tas var pastāvēt arī turpmāk, kad izslēgti netaisnīgie noteikumi.

Tādēļ Kredīta līguma Vispārīgo noteikumu 6.1. punktā ietvertais noteikums par līgumsoda piemērošanu 2 % apmērā no laikā nesamaksātās kredīta summas par katru nokavēto dienu atzīstams par netaisnīgu un konkrētās lietas izspriešanā nav piemērojams.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka Atbildētājs nav rīkojies labā ticībā, jo saistības nepilda ilgstoši, nav atdota pat ne daļa no aizdevuma summas, lai gan aizdevuma atdošanas termiņš iestājies jau 2011.gada 5.oktobrī, tādējādi Atbildētājam Civillikuma 1716.panta izpratnē ir pienākums maksāt līgumsodu, bet tas nosakāms saprātīgās robežās, kas konkrētajā gadījumā kļūst par tiesas kompetenci, lietojot par mērauklu taisnīguma un samērīguma principus.

Ņemot vērā minēto un Civillikuma 1587., 1716., 1717., 1720.pantā jēgumu kopsakarā ar Civillikuma 1.pantu, tiesa atzīst, ka no Atbildētāja par labu Prasītājai piedzenams līgumsods 10% apmērā no prasītās pamatparāda summas jeb Ls 10 jeb *EUR*14,23 apmērā (saskaņā ar valstī noteikto pāreju uz euro valūtu no 2014.gada 1.janvāra, atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantam, veicot latu konvertāciju uz eiro izmantots Eiropas Savienības Padomes noteiktais maiņas kurss no latiem uz euro (1 euro = 0,702804 lati)), kas ir pietiekams un samērojams ar izdarīto līgumisko attiecību pārkāpumu no Atbildētāja puses.

Prasītāja lūdz arī piedzīt no Atbildētāja zaudējumus Ls 5,25 apmērā.

Civillikuma 1773. pants noteic, ka zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs - kad tas cēlies sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs - kad tā cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvaramā vara. Savukārt Civillikuma 1779.pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad ar Liepājas tiesas zemesgrāmatu nodaļas tiesneses 2012. gada

18.jūlija lēmumu Prasītājas pieteikums par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā pret Atbildētāju tika atstāts bez izskatīšanas. Ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi Ls 5,25 apmērā ir procesuāli izdevumi, kuru apmaksas kārtību reglamentē civilprocesuālās normas.

Tiesa atzīst, ka izdevumi Ls 5,25 apmērā nevar tikt atzīti par zaudējumiem Civillikuma 1773. panta izpratnē, un to rašanās ir saistīta ar Prasītāja brīvprātīgu izvēli, realizēt savas Civilprocesa likuma 406.[1]pantā paredzētās tiesības un iesniegt pieteikumu par saistību piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, nevis tie cēlušies Atbildētājas darbības rezultātā. Tiesu praksē atzīts, ka jautājums par tiesas izdevumiem pieder procesuālām, bet ne materiālām tiesību normām *(Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2009. gada 21. janvāra spriedums lietā Nr. SKC-6).* Tiesību doktrīnā atzīts, ka jautājums par tiesu izdevumiem pieder procesuālām, bet ne materiālām tiesībām. (..) apšaubāma ir iespēja piemērot materiālo tiesību noteikumus procesuālām attiecībām *(V.Bukovskis.Civīlprocesa mācību grāmata. Rīga, 1933.,421.lp*p).

Tādējādi tiesa atzīst, ka ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi Ls 5,25 apmērā Prasītājai nav atlīdzināmi kā zaudējumi un prasība daļā par zaudējumu Ls 5,25 jeb *EUR* 7,47 (saskaņā ar valstī noteikto pāreju uz euro valūtu no 2014.gada 1.janvāra, atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantam, veicot latu konvertāciju uz eiro izmantots Eiropas Savienības Padomes noteiktais maiņas kurss no latiem uz euro (1 euro = 0,702804 lati)) apmērā piedziņu ir nepamatota un noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34., 35. un 41.pantu no Atbildētāja par labu Prasītājai piedzenama valsts nodeva Ls 50 jeb *EUR* 71,14 apmērā, kas ir proporcionāla piedzītajai parāda summai un ar lietas izskatīšanu saistītie tiesas izdevumi Ls 3,30 jeb *EUR* 4,70, kopā *EUR* 75,84.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumiem Prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus (seši no simta gadā) no neatmaksātā aizdevuma summas, ievērojot Civillikuma 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai labprātīgai sprieduma izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1.pantu, 34., 35., 39., 41.panta pirmo daļu, 92. - 94., 97., 189.- 193., 195., 204.[1] un 250. [25]pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, aizdevuma parādu *EUR* 142,29, procentus par aizdevuma lietošanu *EUR* 34,15 par laika periodu no 2011.gada 6.septembra līdz 2011.gada 5.oktobrim, līgumsodu *EUR* 14,23 un tiesas izdevumus *EUR* 75,84, kopā piedzenot *EUR* 266,51 (divi simti sešdesmit seši euro, 51 centi), kas iemaksājami SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, norēķinu kontā /Nr./, AS /Nosaukums B/.

Noteikt SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no piedzītās pamatparāda summas, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Pārējā daļā prasību noraidīt.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2014.gada 23.jūlija, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnesis E.Ernstsons